

Ο Παναγιώτης Παπαδόπουλος, ιδρυτής και Πρόεδρος - Διευθύνων Σύμβουλος των εκπαιδευτηρίων «Ο Πλάτων» που έλαβε το παράσημο του Αξιωματικού του Ακαδημαϊκού Φοίνικα, ανάμεσα στους Νικόλαο Χριστοδούλου, υπεύθυνο των Εξετάσεων και Πιστοποίησεων στο Γαλλικό Ινστιτούτο και πρόεδρο του συνδέσμου AMORP Hellas, και τον Σύμβουλο Συνεργασίας και Μορφωτικής Δράσης της Γαλλικής Πρεσβείας - Διευθυντή του Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδος Nicolas Eybalin

Aν δεχτούμε πως η παιδεία είναι ο μοναδικός φάρος που σε δύσκολους καιρούς φωτίζει τους δρόμους μας, τότε το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να τιμάμε τους δασκάλους μας. Ένας εξ αυτών, ο κ. Παναγιώτης Παπαδόπουλος, ιδρυτής των εκπαιδευτηρίων «Ο Πλάτων», για αυτόν ακριβώς τον λόγο τιμήθηκε τη Δευτέρα 11 Απριλίου από τη Γαλλική Κυβέρνηση με το παράσημο του Αξιωματικού του Ακαδημαϊκού Φοίνικα.

Η συνάντηση μαζί του ήταν μια ιδιαίτερη εμπειρία. Λίγο έξω από την Αθήνα, πάνω σε έναν καταπράσινο λόφο, συναντάς τα εκπαιδευτήρια «Ο Πλάτων», που φέρουν τη στιβαρή υπογραφή του εμπνευστή και δημιουργού τους. Ένα σχολείο με περισσότερα από 50 χρονία προσφοράς στην ουσιαστική και βαθιά μάθηση, ένα σχολείο πρότυπο για τις ιδέες και την καινοτομία του, εμπνευσμένο από το ποίημα του Κωστή Παλαμά «Τα σκολεία κτίστε», που ο κ. Παπαδόπουλος κατά τη διάρκεια της Κατοχής λάτρεψε. Κράτησε μάλιστα μέσα τους στίχους «Λιτά κτίστε τα, απλόχαρα, μεγάλα, γερά θεμελιώμενα, απ' της χώρας, ακάθαρτς, πολύβουης, αρρωστιάρας, μακριά. Μακριά τ' ανιλαγα σοκάκια, τα σκολεία κτίστε. Και τα πορτοπαράθυρα των τοίχων περίσσια ανοίχτε, να έρχεται ο κυρ Ήλιος, διαφεντευτής, να κύνεται, να φεύγει, ονειρεμένο πίσω του αργοσέρνοντας το φεγγάρι». Έτσι το 1979 μετέφερε το σχολείο του μακριά από την πόλη, στα Γλυκά Νερά, αφού δώρα πρώτα είχε δημιουργήσει τον πρώτο «Πλάτωνα», το 1969, στο Ψυχικό Αττικής.

Ο ίδιος γεννήθηκε το 1938 στην Τεγέα της Αρκαδίας και είναι το τέταρτο απ' τα επτά παιδιά του Μιχαήλ και της Βασιλικής Παπαδοπούλου. «Έτυχε να γεννηθώ στην Αρχαία Τεγέα και αυτό είχε μεγάλη ψυχολογική αξία για μένα. Σε έναν χώρο όπου η Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή απ' το 1900 έκανε ανασκαφές. Τα εκθέματά τους με συντρόφευσαν σ' όλα τα μαθητικά μου χρόνια, καθώς το μουσείο που τα φιλοξενούσε βρισκόταν στο προαύλιο του εξατάξιου Γυμνασίου όπου φοιτούσα. Μέσα απ' τη μπέρα για ανακαλύπτονταν θησαυροί του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού που με έκαναν περίφανο για την καταγωγή μου». Σήμερα πια πάνω στο γραφείο του δεσπόζει η κεφαλή της Υγείας, αντίγραφο της αυθεντικής που βρέθηκε στον τόπο του, ύστερα από ανασκαφές της Γαλλικής Αρχαιολογικής Εταιρείας και βρισκόταν στον ναό της Άλεας Αθηνάς, από τους σπουδαιότερους ναούς της αρχαιότητας.

Τα δικά του τραύματα απ' τα χρόνια της Κατοχής, του Εμφυλίου, των κινημάτων, της απώλειας της οικογενειακής περιουσίας, το χάσιμο των χρόνων της ξεγνοιασίας κατάφερε να τα κάνει ένα θαύμα για τις επόμενες γενιές. Τους έδωσε τη δυνατότητα να μορφωθούν και να ανθίσουν μέσα απ' τα εκπαιδευτήριά του που συνεχώς ανανεώνει με ευφυΐα και διορατικότητα. «Πάντα θα 'χω στο μυαλό μου το πάτημα της καλογυαλισμένης μπότας του Γερμανού, που πκεί ακόμα στα αυτιά μου. Η γενιά μου έζησε τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, πολέμους εσωτερικούς, Εμφύλιο,

PAPADAKIS PRES KOSTAS MOULOUROS

Παναγιώτης Παπαδόπουλος

Από την Τεγέα στην παγκόσμια κοινότητα της γνώσης

κινήματα... Δεν υπήρχαν περιθώρια να πάξεις, να αναλογιστείς. Μια μέρα είχαμε βρει τα παιδιά ένα βλήμα όλους και το πετούσαμε σαν παιχνίδι ο ένας στον άλλον μέχρι που το είδε ο πατέρας μου, έφριξε, το άρπαξε και ευτυχώς το πέταξε στο διπλανό πηγάδι. Εκείνη την εποχή, πηγαίνοντας στο σχολείο, άρκισα να αντιλαμβάνομαι πως η ευθύνη του δασκάλου στη ζωή ενός μαθητή είναι τεράστια. Πόσο μάλλον που το σχολείο μας ήταν μονοθέσιο. Πηγαίναμε με ένα ξύλο στο χέρι για να το ρίξουμε στη σόμπα να ζεσταθούμε κι όλοι να φάμε κάτι απ' την κατσαρόλα που σιγόβραζε πάνω της. Σ' αυτόν τον άνθρωπο τα χρωστάω δόλα. Στον Δάσκαλό μου, το δεύτερο πατέρα μου».

Ανάμεσα σε αυτά που είπε στον λόγο του, στη διάρκεια της πρόσφατης παρασημοφό-

ροσίς του, ένα απόσπασμα ήταν ενδεικτικό της αγάπης του για τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και φυσικά για τον δεσμό του με τη φίλη χώρα Γαλλία: «Η σχέση συνεργασίας και πολιτιστικής προσέγγισης Γαλλίας και Ελλάδας εκτείνεται σε όλη τη διάρκεια του πολυτάραχου βίου του ελληνικού κράτους και απλεί την πνευματική ακτινοβολία και την προσφορά των δύο χωρών στη διαμόρφωση του σύγχρονου πολιτισμού. Οι ελληνογαλλικές σχέσεις έχουν μεγάλο ιστορικό εύρος και βάθος και μια παράλληλη πορεία και συνείδηση. Οι αρχές της Γαλλικής Δημοκρατίας εμπνέονται από αυτές της αρχαίας Ελληνικής Δημοκρατίας. Άλλα και το νέο ελληνικό κράτος αναγεννήθηκε με βασικό πυλώνα και διαρκή του έμπνευση τις αρχές της Γαλλικής Επανάστασης, τις διδασκαλίες

των Γάλλων φιλοσόφων του Διαφωτισμού και τη Διακίρυξη των Δικαιωμάτων των Ανθρώπων του 1789».

ΑΥΤΟΔΗΜΙΟΥΡΓΗΤΟΣ. Με αφορμή τη βράβευσή του, ξετυλίγεται η ιστορία μιας αξιοζήλευτης πορείας όπου κανείς αναγνωρίζει όλα τα στοιχεία του πετυχημένου, αυτοδιμούργητου ανθρώπου. «Οι περιουσίες μας είχαν καθεί και επειδή ήμουν αριστούχος μαθητής, ο πατέρας μου με ώθησε να γραφτώ στην Τρίπολη, στην Παιδαγωγική Ακαδημία, η οποία είχε λαμπρούς καθηγητές. Ξεκίνησα λοιπόν ως δάσκαλος της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με ένα μεγάλο δινερό. Να περάσω στους μαθητές μου την αστείρευτη αγάπη μου για τη μάθηση της ιστορίας, της φιλοσοφίας, των παραδόσεών μας». Στη συνέχεια παρακολούθησε σπουδές στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στον τομέα των Πολιτικών Επιστημών. Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1960 ήταν δάσκαλος σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία μέχρι τη στιγμή που αποφάσισε να δημιουργήσει το πρώτο δικό του σχολείο. Τον πρώτο «Πλάτωνα». Στο πλευρό του είχε και έχει ακόμα άτομα από το στενό οικογενειακό του περιβάλλον και στενούς φίλους, κάτι που θεωρεί ένα από τα βασικά σημεία της επιτυχημένης πορείας του. Έτσι το 1969, στο Ψυχικό, έχουμε τα πρώτα Εκπαιδευτήρια «Ο Πλάτων» με τμήματα προσχολικής αγωγής και δημοτικού. Το νέο σχολείο πλέον, που προσφέρει όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, από την προσχολική αγωγή μέχρι το Λύκειο, μας έχει ανοιχτεί και σε έναν ευρωπαϊκό και διεθνή προσανατολισμό, αφού εφαρμόζει το International Baccalaureate (IB) από το νηπιαγωγείο και είναι το πρώτο σχολείο που εφάρμοσε το πρόγραμμα αυτό σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, καθώς και πολλές ξένες γλώσσες, όπως γαλλικά, αγγλικά, γερμανικά, κινεζικά. Συνεχιστές όλου αυτού του τεράστιου εγχειρήματος είναι φυσικά οι κόρες του, Βάσια και Άννα και ο ανιψιός του Μιχάλης Παπαδόπουλος, οι οποίοι γαλουχίθηκαν με τις αρχές του.